

ΚΑΤΙΑ ΓΕΡΟΥ, πθοποιός: Μπάστα, φτάνει, έλεος πια!

» Και φοβόμαστε για το μέλλον και βαθιά λυπημένοι είμαστε και σίγουρα δεν τα ξέρουμε όλα, μας λείπουν πληροφορίες.

Απ' αυτό το σημείο όμως μέχρι του να πούμε: «περάστε και πάρτε ό, τι έχει απομείνει» η απόσταση είναι τεράστια.

Πώς, για παράδειγμα, μπορεί μια κυρίαρχη χώρα να δεχτεί να ισοπεδωθεί η μόνη «Βαριά» Βιομήχανία που διαθέτει, ο τουρισμός;

Πώς μπορεί να δεχτεί να μη γίνει καμιά αναφορά στο χρέος; Αυτό σημαίνει ότι το δέχεται κι ότι θα το πληρώνει στους αιώνες μέχρι τελευταίας ρανίδας. Ένα χρέος που και δεν μπορεί να αποπληρωθεί και απεχθέές είναι, δηλαδή άδικο, δηλαδή άλλων.

Μια τέτοια χώρα, για να δεχτεί τα παραπάνω και διάφορα άλλα τερατώδη, μάλλον θα πρέπει να έχει χάσει το ένοτικό της επιβίωσης. Αυτό μόνο σε έγκλειστους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ξέρουμε ότι έχει συμβεί.

Εύχομαι, την ώρα που θα βρεθούμε στις ουρές για να εξασφαλίσουμε τα στοιχειώδη, να είμαστε ψύχραιμοι, να έχουμε έγγονα τον διπλανό μας, να ξέρουμε ότι το πιθανό Ναι του προέρχεται από φόβο κι όχι από συμφέρον (αλλιώς δεν θα χρειαζόταν να κάτσει στην ουρά), εν ολίγοις ας μη φαγωθούμε μεταξύ μας.

Και στο κάτω κάτω, πες ότι το δημοψήφισμα

είναι λάθος, το ερώτημα λάθος (κατά τη γνώμη των εντός και εκτός ελίτ), όλα λάθος. Οι δανειστές έχουν κάνει εγκληματικά λάθη, έχουν πεθάνει άνθρωποι από αυτά και θα πεθάνουν κι άλοι αν δεν κάνουμε κάτι, οι ίδιοι τα έχουν ομολογήσει μεταξύ χαβιαριού και σαμπάνιας, και δεν τρέχει τίποτα!

Γιατί τέτοιο στρες, τέτοια υστερία, Βρε παιδιά; Οκ, δεν έχουμε δικαίωμα στο μέλλον μας, στην ανάπτυξη της χώρας μας, στην ανεξαρτησία της, σ' ένα καλό προσδόκιμο της ζωής μας. Να μην έχουμε δικαίωμα ούτε στο «λάθος»;

Μπάστα, φτάνει, έλεος πα!

«**Όχι**»

από τον πολιτισμό
και τη διανόηση